

som man faar fra den anden Side, især naar denne er beediget. Jeg tror, som sagt, at der her er Anledning til baade over for Indlandets Skibsart og over for Udlandets Skibsart at søge paa enhver mulig Maade snarest at faa Institutionen forandret, da man virkelig fra alle Sider — jeg tror ikke, at der findes Undtagelser nogen Steder — er i dybeste Maade opbragt over disse Stansninger, som den lægger paa Skibsfarten. Vi havde jo ganske vist i sin Tid Sundtolden herhjemme, og den kom vi godt fra, vi fik Penge til for at holde op med den og maatte være meget glade ved den Løsning, men jeg tror ikke, at der er nogen, der giver os Penge for at affstatte Krydstoldvæsenet. Man kan meget snarere risikere, at der bliver taget Represalier, eller at man paa anden Maade tager sig til Rette — i det mindste risikerer man Knibspaa Næsen, som ikke ere behagelige for en suveræn Stat, naar man kan undgaa dem. Skulde altsaa de nærmere Overvejelser angaaende hele denne Institution føre til, at man ser Ønskeligheden, for ikke at sige Nødvendigheden, af at faa den ind i en anden Gænge, skal jeg gøre opmærksom paa, at alt, hvad der vedrører vore Ryster, forterer under meget forskellige Myndigheder, som jeg mener saa muligvis kunde samle sig og overveje, om der ikke med alle disse Myndigheders Bistand skulde kunne findes en anden Form for Toldpolitik. Man har under Sufstministeriet Rystpolitiet, Strandfogderne ere under Finansministeriet, Redningsvæsenet og Jifterindligsvæsenet er under Indenrigsministeriet, Rystudligs- og Signalvæsenet er under Krigsministeriet, og Fyrsvæsenet og Signalstationerne under Marineministeriet. Det er, som sagt, min Tanke, om man ikke ved at tage virkelig fat paa den Sag og faa aabenhjertige og uforbeholdne Udtalelser fra Folk rundt omkring, som tende til den, skulde kunne komme til Ønskeligheden af at faa en anden Institution eller faa Institutionen bragt ind i en anden Form, og at saa muligvis de Myndigheder, som i det hele taget have med Søen og Rysterne at gøre, maatte kunne enes om at stabe en saadan mere velgørende Institution. Der er jo ikke Spørgsmaal om, at alle de, som nu finde den unyttig, nok maatte kunne komme til at finde den nyttig, naar den kom ind i en mere passende Form. Den højtærede Finansminister svarede forleden Dag det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds, at man endnu havde dette Krydstoldvæsen i Tyskland. Jeg tror naturligvis ikke bestemt sige, i hvilken Udstrækning det findes; dog tror jeg, at det endnu kun findes ved enkelte Fjorde i Slesvig og Holsten og muligvis et

Par Steder paa den nordtyske Ryst, men det er i alle Tilfælde i en ganske anden og mindre trykkende Form, end det findes herhjemme. I Norge tror jeg ikke, at det findes længere; de have ellers haft den Institution fra gamle Dage her fra os; det er jo dog muligt, at den endnu findes ved enkelte Fjorde, det skal jeg ikke bestemt kunne sige. Den højtærede Finansminister udtalte i Anledning af Forslaget fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds om at hæve Krydstoldvæsenet og sætte en Rystvagt i Stedet, at en saadan Institution vilde blive betydelig kostbarere end Krydstoldvæsenet, men saa forudsatte den højtærede Minister ganske vist ogsaa, at der skulde bygges Boliger rundt omkring. Jeg tror ikke, at dette er nødvendigt, der maa vist være Boliger at faa til Leje rundt omkring, der kunde være tilstrækkelig gode, og som vist ikke kunde koste mere end et halvt Hundrede Kroner om Aaret. Hvad de Baade angaar, som skulle til, er der jo en Del, som høre til Krydstoldvæsenets Fartøjer, og der behøves faktisk ikke saadanne Baade, der skulle ros af flere Betjente, for at vedligeholde en saadan Rystvagt; Betjenten kan jo, som saa mange andre, gaa ud i en Sjækt eller en mindre Følge, som han kan ro alene eller højt med en Mand til. Mere behøves der ikke, man behøver jo ikke at optræde saa stort og formelt. Det er, som sagt, min Overbevisning, at man ved at tage denne Sag op og mulig ad Aare se at komme til et Resultat af Arbejdet i den Retning, vil spare ikke ubetydeligt for Statskassen, og man vil tillige ganske sikkert spare Skibsfarten ikke alene for Udgifter, men ogsaa for Tid, hvilket jo for Resten omtrent kommer ud paa et med spildte Penge. Jeg vil blot endnu tilføje, at det selvfølgelig ikke er Krydstoldvæsenets Personale, som jeg i mindste Maade anser over. Det er vistnok gennemgaaende saa fortræffelige, samvittighedsfulde og dygtige Folk, som man kan faa, og det vil sige meget, men det er det hele System, som jeg ganske vist mener bør forandres. Jeg tillader mig at anbefale dette Emne til det højtærede Finansudvalgs nærmere Behandling og til den højtærede Finansministers særlige Opmærksomhed for Fremtidens Skyld.

Der er dernæst endnu en Sag, jeg ønskede at omtale. Det høje Ting vil erindre, at i sidste Samling stillede det ærede Medlem for Bræstø Amts 1ste Valgfreds (Svend Høgsbro) sammen med mig en Forespørgsel jaalydende: „Agter Regeringen i en nær Fremtid at forelægge Rigsdagen Lovforslag om en ny Rettergangsmaade for Høren og Flaaden?“ Denne Forespørgsel endte den